

Girl's Nery

I DES DE NOVA YORK

Una selecció de Laida Lertxundi
S. PITT, P. AHWESH, A. CHILD, J. REEVES

Suzan Pitt, Peggy Ahwesh, Abigail Child i Jennifer Reeves, són cineastes contemporànies que treballen a Nova York, per a les quals el pensament feminista ha estat part vital de la seva feina. Als anys 80 l'art a Nova York comença a definir-se com a "postmodern", la qual cosa implica un estil eclèctic en el qual les referències històriques es repre-senten fora de context i perden el seu significat original. La ironia s'imposa i substitueix la fe directa a qualsevol ideologia. Per a l'art i el pensament feminista això suposa la necessitat de desprendre's de fórmules antiquades, i d'anar buscant noves estratègies reivindicatives. La feina d'aquestes quatre cineastes cap als anys 80, es presenta com un diàleg amb el que es va anomenar postfeminisme.

1a Part

Suzan Pitt va estudiar Belles Arts, i igual que molts d'altres artistes de la seva generació va començar a fer curts en Súper-8mm. Va incorporar la seva experiència artística al mitjà cinematogràfic tot creant curts d'animació. La temàtica de la seva obra se centra en una exploració psicològica de la psique i la sexualitat femenina. A finals dels anys 70, Pitt va formar part de *Expanded Cinema*, un moviment artístic que li permetria d'ajuntar l'animació amb l'art de la "performance", fet que va donar com a resultat els anomenats *animeted/live shows*, que eren una extensió dels seus curts, portats a l'escenari, una mena de pel·lícules en directe. Als anys 80 i 90 l'art de Pitt va fer un tomb cap a l'ecologisme i l'activisme polític. Avui en dia la seva obra continua sent una part vital del cinema d'animació i el cinema experimental en general.

Asparagus

1979, 20'

Li va costar quatre anys de feina i avui és un clàssic del cinema d'animació. L'obra es presenta com una recerca de la imatge subliminar del somni femení, dissenyat com una caixa de Pandora que quan s'obre presenta un interior de referències surrealistes i metàfores eròtiques que al·ludeixen al somni freudià.

El cinema de **Peggy Ahwesh** presenta una etnografia d'allò quotidià en la qual temes de complexitat cultural s'elaboren amb una simplicitat i intel·ligència sorprenents. L'obra d'Ahwesh s'emplena de vulnerabilitat i un sentit de l'humor persistent, sempre dins de l'estètica "punk" de començaments dels anys 80. Es tracta de films en forma d'assaig que se centren en els elements que contribueixen a la construcció social de la nostra subjectivitat i qüestionen les nostres nocions d'allò romàntic, la sexualitat, la violència i el llenguatge. El cinema d'Ahwesh ens parla de la nostra herència com a éssers socials i el nostre estatus com a territori parcialment ocupat per la cultura de la qual en formem part, i alhora és una celebració de la possibilitat de definir-nos a nosaltres mateixes/os tot jugant a esquivar les normes establertes. (basat en un text de Mark McElhatten).

The scary movie

The Scary Movie

1993, 9'

fa referència al gènere del cinema de terror, amb una banda sonora que és una successió gens subtil de moments climàtics que saturen el públic amb la noció de la Por tal i com es presenta al cinema d'Hollywood. Malgrat que suggereix una picabaralla entre els gèneres masculí i femení l'acció es desenvolupa sense la presència de cap personatge masculí. Les seves dues nebodes fan d'agressor i víctima simultàniament en una paròdia del *terror* que al seu torn qüestiona la idea "lacaniana" de l'enveja al penis.

The Deadman

1989, 40'

Es basa en un relat de Georges Bataille, *Le Mort*. Heus aquí una versió del cinema pornogràfic que es desmarca dels típics exemples de cinema "porno" patriarcal i sense interès literari o cinematogràfic. La història presenta a una heroïna despullada que després de la mort del seu amant s'exposa a l'aventura en les profunditats de la nit i comença una orgia amb desconeguts en la qual es desprèn de la repressió establerta del desig sexual femení i es fa mestressa del seu destí tot posseint tot allò que se li passa pel cap. El film fa ús de la prosa poètica de Bataille delineant una sexualitat excessiva, destructiva i escatològica.

2a Part

El cinema d'**Abigail Child** es distingeix per un muntatge frenètic i una banda sonora que es nega a ser un element complementari i sempre està a l'alçada de la imatge. Abans de dedicar-se al cinema experimental Child es va dedicar al gènere del documental i a la poesia. La seva obra fa de filtre subjectiu recollint moments i referències a la història del cinema i la història recent. Alhora, són films que ofereixen al públic una estada temporal en l'inconegut i es componen de *found footage* (material trobat) donant com a resultat un collage salvatge amb una sensibilitat musical extraordinària. *Is this what you were born for?* ("Per això heu nascut", títol que pertany a un dels gravats de *Los Desastres de la Guerra*, de Goya), és el títol d'una sèrie de 7 films que l'autora concep com a "investigacions en el context de les agressions de finals del segle XX". **Perils** i **Mayhem** formen part d'aquesta sèrie.

Perils

1986, 5'

És tant una paròdia com un homenatge al cinema mut, en el qual la tensió sobreactuada dels primers intents narratius de la història del cinema, es reinterpreta en una successió de primers plans i moments dramàtics continus que exclamen: Perill! Malgrat l'absència d'un fil narratiu, el film aconsegueix crear un ambient que suggereix seducció, venjança, traïció i enveja.

Mayhem

1987, 20'

Els mateixos personatges de *Perils* es reuneixen aquí en un film inspirat en el Marquis de Sade

i el cinema del formalista rus Dziga Vertov que té com a resultat una sèrie frenètica de preguntes al voltant de la sexualitat i d'allò eròtic. Potser l'escena més coneguda del film és una manipulació de un tros d'una pel·lícula "porno" japonesa dels anys 30 en la qual l'acció que es desenvolupa entre dues dones i representa la fantasia masculina queda interrompuda per un "voyeur" amb màscara que rep el càstig merescut. El context visual de la pel·lícula és el Film Noir.

L'obra de **Jennifer Reeves** investiga les limitacions en les idees de gènere tal i com apareixen dins del marc de pensament heterocèntric, fent ús d'un llenguatge visual que tendeix a l'animació i a l'abstracció.

Girl's Nery

1995, 5'

Reel NY: ¿Què et va inspirar a fer aquesta pel·lícula? ¿Quina és la teva relació personal amb el tema que s'ha de tractar?

Jenn Reeves: Quan vaig venir a viure a NY al 93 vaig voler començar a treballar en un projecte nou en el qual podria investigar els aspectes formals del mitjà cinematogràfic, però no tenia diners per als materials o les despeses del laboratori. Vaig començar a recol·lectar material: *found footage* (material trobat, pel·lícula), pintura i tissors. *Girl's Nery* es va convertir en un estudi sobre el fotograma en el context dels 24 fotogrames per segon. Aquesta tècnica ja l'han fet servir d'altres artistes i cineastes, però per a mi va ser un experiment en el qual vaig començar a entendre el ritme òptic. La meua intenció era veure quins estats d'ànim poden sortir de les variacions de ritme, forma i color.